

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 juni 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona — Spanje) — Banco Español de Crédito, SA/Joaquín Calderón Camino

(Zaak C-618/10) ⁽¹⁾

(Richtlijn 93/13/EEG — Consumentenovereenkomsten — Oneerlijk beding over moratoire interesten — Betalingsbevelprocedure — Bevoegdheden van nationale rechter)

(2012/C 227/06)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco Español de Crédito, SA

Verwerende partij: Joaquín Calderón Camino

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Audiencia Provincial de Barcelona — Uitlegging van artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29), van artikel 11, lid 2, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22), van de artikelen 5, 6, lid 2, 7 en 10, van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB L 133, blz. 66) en van artikel 2 van richtlijn 2009/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen (PB L 110, blz. 30) — Consumentenkrediet — Rentevoeten ingeval van betalingsachterstand — Oneerlijke bedingen — Betalingsbevelprocedure — Bevoegdheden van de nationale rechter

Dictum

1) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een regeling van een lidstaat zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan een rechter die om een betalingsbevel is verzocht, zelfs indien hij daartoe over de nodige gegevens ten aanzien van het recht en van de feiten beschikt, niet ambtshalve, wanneer de consument geen verzet heeft aangetekend, in limine litis of op enig ander ogenblik in de procedure kan nagaan of een beding over moratoire interesten in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument oneerlijk is.

2) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat, zoals artikel 83 van Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (koninklijk wetsbesluit 1/2007 tot goedkeuring van de geconsolideerde tekst van de algemene wet ter bescherming van consumenten en gebruikers en overige aanvullende wetten) van 16 november 2007, op grond waarvan de nationale rechter, wanneer hij de nietigheid van een oneerlijk beding in een overeenkomst tussen een handelaar en een consument vaststelt, de betrokken overeenkomst kan aanvullen door de inhoud van dat beding te herzien.

⁽¹⁾ PB C 95 van 26.3.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 juni 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Auto 24 SARL/Jaguar Land Rover France SAS

(Zaak C-158/11) ⁽¹⁾

(Mededinging — Artikel 101 VWEU — Motorvoertuigensector — Verordening (EG) nr. 1400/2002 — Groepsvrijstelling — Selectief distributiestelsel — Begrip „gespecificeerde criteria” met betrekking tot kwantitatief selectief distributiestelsel — Weigering tot erkenning als distributeur van nieuwe voertuigen — Ontbreken van precieze, objectieve, evenredige en niet-discriminerende kwantitatieve selectiecriteria)

(2012/C 227/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Auto 24 SARL

Verwerende partij: Jaguar Land Rover France SAS

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation — Uitlegging van artikel 1, lid 1, sub f, van verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector (PB L 203, blz. 30) — Selectief distributiestelsel — Weigering tot erkenning als distributeur van nieuwe voertuigen van het merk Land Rover — Begrip „gespecificeerde criteria” in het kader van een kwantitatief selectief distributiestelsel — Ontbreken van precieze, objectieve, evenredige en niet-discriminerende kwantitatieve selectiecriteria

Dictum

In het kader van een kwantitatief selectief distributiestelsel in de zin van verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector, moeten onder de term „gespecificeerde criteria” in artikel 1, lid 1, sub f, van deze verordening criteria worden verstaan waarvan de precieze inhoud kan worden vastgesteld. Om de in deze verordening neergelegde vrijstelling te genieten, hoeft een dergelijk stelsel niet te berusten op objectief gerechtvaardigde criteria die eenvormig en zonder onderscheid worden toegepast op eenieder die om erkenning verzoekt.

(¹) PB C 179 van 18.6.2011.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 14 juni 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederland) — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Zaak C-355/11) (¹)

(Richtlijn 91/629/EEG — Minimumnormen ter bescherming van kalveren — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in kader van gemeenschappelijk landbouwbeleid — Nationale wettelijke regeling ter omzetting van richtlijn 91/629/EEG waarbij in die richtlijn voorziene, uit regelgeving voortvloeiende beheerseisen van toepassing worden verklaard op, met name, kalveren die in kader van melkveehouderij opgesloten worden gehouden)

(2012/C 227/08)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: G. Brouwer

Verwerende partij: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Uitlegging van richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340, blz. 28) en van de artikelen 4 en 6 van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999,

(EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die richtlijn omzet door voorgeschreven beheerseisen niet alleen van toepassing te verklaren op kalveren die voor de fokkerij of mesterij opgesloten worden gehouden, maar ook op kalveren die voor melkveehouderij opgesloten worden gehouden

Dictum

Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 806/2003 van de Raad van 14 april 2003, moet in die zin worden uitgelegd dat de in artikel 4 van deze richtlijn neergelegde eis dat de voorwaarden voor de kalverhouderij in overeenstemming moeten zijn met de algemene bepalingen van de bijlage bij deze richtlijn, waaronder ook punt 8 van deze bijlage, dat, behoudens uitzondering, verbiedt kalveren aan te binden, geldt voor kalveren die door een landbouwer in het kader van de melkveehouderij voor landbouwdoeleinden opgesloten worden gehouden.

(¹) PB C 282 van 24.9.2011.

Hogere voorziening ingesteld op 19 september 2011 door Smanor SA tegen de beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 15 juli 2011 in zaak T-185/11, Smanor SA/Europese Commissie, Europese ombudsman

(Zaak C-474/11 P)

(2012/C 227/09)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Smanor SA (vertegenwoordiger: J.-P. Ekeu, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europese ombudsman

Bij beschikking van 1 maart 2012 heeft het Hof (Achtste kamer) de hogere voorziening afgewezen en Smanor in zijn eigen kosten verwezen.

Hogere voorziening ingesteld op 5 maart 2012 door Enviro Tech Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 16 december 2011 in zaak T-291/04, Enviro Tech Europe Ltd, Enviro Tech International, Inc./Europese Commissie

(Zaak C-118/12 P)

(2012/C 227/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Enviro Tech Europe Ltd (vertegenwoordigers: C. Meureu, K. Van Maldgem, advocaten)